

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број Гж. 176/11
Дана: 10.02.2011. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Мирјане Жежељ- Јовановић председника већа, Верице Бајић и Вере Кнежевић-Мандић, чланова већа, у правној ствари **тужилаца В.М., М.Ш., Б.Л.**, сви из Н.С., **Ј.К.** из Н.С., **Ж.К.** из Н.С., **Ш.М.** (власница цвећаре«Љ.«), **Б.А.** из Н.С., **П.Ј.** из Н.С., **А.Ж.**, **П.Б.** из Н.С., **Г.Ч.** (власника СТР комисиона »С. & С.«) из Н.С., **Љ.К.** из Н.С., **У.Ћ.** из Н.С., **Ј.В.** из Н.С., **Б.Ј.** из Н.С., **М.Ћ.** из Н.С., **Д.Л.** из Н.С., и **И.С.**, из Н.С., које све заступа адвокатска канцеларија М. и Ј.Д., против тужених **АГЕНЦИЈЕ „М.“** из Н.С., кога заступа М.Ц., адвокат из Н.С., **КК „П.М.“** из Б., кога заступа адвокатска канцеларија Д.,Б. и партнери, Б., **КК „Ц.З.“** Б., кога заступају М.1. и М.2.Б., адвокати из Б. и **РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, МУП Р. Србије** Б. кога заступа РЈП, Одељење у Н.С., **ради накнаде штете**, одлучујући о жалбама тужилаца и тужене Републике Србије изјављеним против пресуде Основног суда у Н.С. пословни број П-... од 18.05.2010, исправљене решењем истог суда П... од 09.12.2010. године, у седници одржаној дана 10.02.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба тужилаца се **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА** па се пресуда Основног суда у Н.С. пословни број П-... од 18.05.2010, исправљена решењем истог суда П... од 09.12.2010. године **ПРЕИНАЧАВА** у побијаном одбијајућем делу из става 3. изреке тако што се обавезује тужена Република Србија - МУП Србије, да тужиоцу Ж.К. на име накнаде материјалне штете исплати износ од 59.100,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.03.2004. године до исплате, те да тужиљи Ј.К. на име накнаде материјалне штете исплати износ од 24.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.03.2004. године до исплате, док се жалба тужилаца у преосталом делу **ОДБИЈА** и првостепена пресуда у одбијајућем делу из става 4. изреке **ПОТВРЂУЈЕ**.

Жалба тужене Републике Србије се **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА** па се иста пресуда **ПРЕИНАЧАВА** у делу одлуке о трошковима спора тако што износ досуђен првостепеном пресудом од 1.166.243,36 динара снижава на износ од 546.743,36 динара, док се у осталом делу жалба туженог **ОДБИЈА** и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу из става 2. изреке **ПОТВРЂУЈЕ**.

Обавезује се тужена Република Србија да тужиоцима у року од 15 дана надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 28.488,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Н.С. пословни број П-... од 18.05.2010, исправљеном решењем истог суда П... од 09.12.2010. године делимично је усвојен тужбени захтев у односу на тужену Републику Србију и обавезана ова тужена да тужиоцима исплати и то: тужиоцу М.В. на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности износ од 400.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 200.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 150.000,00 динара, те на име наружености 150.00000 динара, тужиоцу Ш.М. на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности износ од 400.000,00 динара, физичке болове износ од 200.000,00 динара, претрпљени страх износ од 150.000,00 динара и наруженост 150.000,00 динара, те не име накнаде штете по основу изгубљене зараде износ од 22.228,14 динара, да тужиоцу Л.Б. исплати не име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности исплати износ од 200.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 200.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара и наружености 120.000,00 динара, те да тужиоцу М.Ш. исплати износ од 6.808,00 динара, А.Б. износ од 8.540,00 динара, Ј.П. износ од 3.150,00 динара, Ж.А. износ од 25.999,20 динара, Б.П. износ од 9.370,00 динара, Ч.Г. износ од 70.000,00 динара, К.Љ. износ од 6.880,00 динара, Ћ.У. износ од 15.536,00 динара, В.Ј. износ од 13.649,00 динара Ј.Б. износ од 3.100,00 динара, Ћ.М. износ од 37.891,20 динара, Л.Д. износ од 29.318,00 динара и С.И. износ од 5.000,00 динара, на име накнаде нематеријалне штете са законском затезном каматом почев од 18.05.2010. године до исплате, а на име материјалне штете од 17.03.2004. године до исплате, у року од 15 дана. Тужбени захтев тужиоца К.Ж. којим је тражио да се тужени од 1-4 реда обавезу да му исплате износ од 59.100,00 динара на име накнаде материјалне штете и тужиље К.Ј. којим је тражила да се тужени од 1-4 реда обавезу да јој исплате 24.500,00 динара на име материјалне штете са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе до исплате је одбијен. Тужбени захтев тужилаца у односу на туженог 1, 2 и 3 реда је одбијен. Обавезана је тужена Република Србија да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 1.166.243,36 динара у року од 15 дана. Обавезани су тужиоци да туженом 1 реда накнаде трошкове поступка и то туженом 1 реда у износу од 315.500,00 динара, туженом 2 реда у износу од 173.000,00 динара и туженом 3 реда у износу од 180.742,92 динара, све у року од 15 дана под претњом извршења.

Против цитиране пресуде, у усвајајућем делу, благовремено је жалбу изјавила тужена Република Србија из свих законских разлога из члана 360. став 1. ЗПП са предлогом да овај суд побијану пресуду преиначи и захтеве тужилаца одбије или да је укине. У одбијајућем делу пресуде жалбу су благовремено изјавили тужиоци из свих законских разлога са предлогом да овај суд пресуду у побијаном делу преиначи и усвоји захтеве у односу на прворедно, другоредно и трећередно тужене, те да усвоји тужбене захтеве тужилаца Ж.К. и Ј.К.

Одговор на жалбу тужене Републике Србије дао је тужени „М.м.к.“ д.о.о. и истим у целости побија жалбене наводе.

Жалбе тужилаца и тужене Републике Србије су делимично основане.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1, 2, 5, 7 и 9. ЗПП-а, као и на правилну примену материјалног права, сходно одредби члана 372. став 2. ЗПП-а, овај суд је нашао да је првостепена пресуда донета без битних повреда парничног поступка, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, при чему је првостепени суд, одбијајући тужбени захтев тужилаца Ж.К. и Ј.К. погрешно применио материјално право.

У току поступка је утврђено да је уговором о организацији финала КУП С. и Ц.Г. закљученим 30.10.2003. године између К.с. С. и Ц.Г. кога заступа генерални секретар П.Б. и „М. - М.к.“ у члану 1 се наводи да уговорне стране сагласно изјављују да овим уговором уређују међусобна права и обавезе која ће настати поводом организовања финалног кошаркашког турнира КУП „Р.К.“ од 25. до 28.12.2003.г. у великој дворани ЈП СПЦ В. На основу члана 4 овог уговора организатор је дужан да такмичење организује у потпуности у складу са законом, нормативним актима савеза, пропозицијама КУП такмичења и одлукама Савеза. Према члану 5 уговора организатор се обавезује да обезбеди, поред осталог, закуп дворане, регистрацију за одигравање утакмица прве савезне лиге за потребе одржавања утакмица финалног турнира КУП „Р.К.“ и комплетну организацију утакмица у складу са пропозицијама ЈУБА лиге (помоћне судије, статистика, редари, лекарска служба).

Уговором о организовању финалног кошаркашког турнира КУП „Р.К.“ 2003. закључен између ЈП СПЦ В. кога заступа Д.Г. директор и маркетинг компани „М.“ којим у члану 1 уговорне стране сагласно изјављују да овим уговором уређују међусобна права и обавезе које ће настати поводом организовања финалног кошаркашког турнира Р.К. од 25. до 28.12.2003. г. У члану 3 овог уговора, се поред осталог, утврђује да су права и обавезе организатора да упути надлежној служби МУП-а пријаву о одржавању јавног скупа, а у тачки 11. да предузме све мере предвиђене законом о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама и сноси све последице наведеног закона, а у члану 6 да потписивањем овог уговора организатор прихвата да сноси трошкове сваке евентуалне настале физичке штете у коришћењу простора ЈП СПЦ „В.“, без обзира ко је проузрокује и како је настала, а евентуална настала штета ће се записнички евидентирати, након сваког дана турнира.

Уговором од 24.12.2003.г. закључен између „Ш.“ ДОО интегрални систем заштите и „М.М.к.“ из Н.С. предмет уговора је регулисање међусобних односа даваоца услуга и корисника услуга у вези са физичким обезбеђењем спортске манифестације финалног турнира КУП-а „Р.К.“ у организацији корисника услуга који ће бити одржан у Н.С. од 24. до 28.12.2003. г. Према тачки 2 уговора, обавеза даваоца услуга су: физичко обезбеђење и одржавање реда на спортској приредби из члану 1 уговора у времену најмање 120 минута пре почетка утакмице до изласка свих гледалаца иза наведеног објекта, према распореду утакмица које се налази у прилогу уговора и чини његов саставни део. Да упути и распореди на спортском објекту и то 26.12.2003.г. 130 радника обезбеђења а 27.12.2003.г., 30 радника обезбеђења који су проверени, оспособљени, униформисани, снабдевени потребним бројем средстава радио везе и прописно обележени важећом акредитацијом за вршење послова у складу са законским прописима и општим актима даваоца услуга, да на улазима у спортски објекат дозволи улазак искључиво лицима који имају

важећу улазницу и да онемогући уношење у спортски објекат алкохолних пића, предмета који се могу употребити у насилничким поступањима и да онемогући улазак гледалаца у спортски терен, да приликом обављања послова физичког обезбеђења и одржавања реда на спортској приредби, радници обезбеђења поступају према законским овлашћењима и у случају да гледалац или група гледалаца поступи супротно налозима или пружи физички отпор, без одлагања обавести овлашћено лице МУП.-а. Према члану 3 овог уговора, обавезе корисника услуга су да у потпуности упозна даваоца услуга са свим елементима битним за физичко обезбеђење и одржавање реда на предметној утакмици и да даваоца услуга одмах по сазнању обавести о свакој промени наведених елемената, да даваоцу услуга омогући благовремени приступ спортском објекту у наведеном времену и плати цену услуга.

Петнаестак дана пред ову утакмицу, која је процењена као утакмица високог ризика одржан је састанак са представницима спортског центра В. у Н.С., туженог 1. реда, комесарима за безбедност тужених 2 и 3 реда, представницима полиције, жандармерије и Кошаркашки савеза Н.С. и постигнут договор о начину уласка у салу навијача клубова, њиховом раздвајању, постављању запрека, броју људи који ће претресати навијаче и друге мере. Пре почетка утакмице, сви улази у спортском центру су били закључани до 18,00 сати а испред објекта на удаљености од 20.30 м биле су постављене металне ограде - полицијска баријера ради онемогућавања навијача насилном прилазу објекту.

Навијачи КК „П.М.“ дошли су на утакмицу са 10 аутобуса у пратњи полиције до испред СПЕНС-а а навијачи КК „Ц.З.“ возом а од Железничке станице у Н.С., пешке у пратњи полиције. Већа група навијача КК „З.“ су пред спортски центар дошло око 19,30 покушавајући да насилно уђу на централни улаз у западни хол у чему их је спречила полиција када су на великом платоу испред СПЕНС-а спалили пиротехнику и направили огроман пожар због чега је реаговала жандармерија и потиснула их према бензинској пумпи. Сутрадан је на платоу испред СПЕНС-а нађен велики број откинутих ретровизора, камења и металних шипки, брисача од кола. Одмах након овог инцидента директор спортског центра је радиостаницом обавештен да навијачи КК „П.М.“ покушавају да насилно уђу у зграду и да вођа навијача позива навијаче да уђу насилно, што је полиција растерала и потиснула их према помоћном терену. Навијачи и једног и другог клуба су дошли у сопственој организацији.

Тужилац К.Ж., продавац нафте и нафтних деривата на бензинској пумпи у ул. М.Г. дошао је на посао возилом своје невенчане жене паркиравши га унутар објекта где увек паркира возило, знајући да је тог дана кошаркашка утакмица такозваног високог ризика и у једном моменту је видео да маса људи прилази објекту тј. бензинској пумпи где је било и полиције која је била задужена да штити пумпу и сви радници су ушли унутар објекта а кад је маса прошла изашао је напоље и видео да је возило оштећено што је констатовано у записнику СУП-а. Висина оправке на овом возилу је 59.100,00 динара.

Тужиља Ј.К. је власник возила „Мазда 626“ регистарске ознаке НС.... на ком је критичном приликом проузрокована штета коју је тужиља отклонила, о чему јој је издат рачун.

Како се жалбама тужилаца и тужене Републике Србије оспорава основ одговорности али не и чињенице везане за висину настале материјалне штете

код тужилаца П.Б., Д.Л., Г.Ч., Ж.К., В.Ј., Ш.М., Б.А., П.Ј., А.Ж., У.Ћ., М.Ћ., Ј.К., Б.Ј., Љ.К. и И.С. нити чињенице у погледу интензитета и дужине трајања физичких и душевних болова односно страха код тужилаца В.М., М.Ш. и Б.Л., то се странке ради избегавања понављања у погледу наведених чињеница наступелих штетних последица предметног догађаја упућују на првостепену пресуду.

На основу изнетог чињеничног утврђења првостепени суд налази да је тужена Република Србија одговорна за насталу нематеријалну и материјалну штету и то на основу Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама те члана 180. ЗОО, имајући у виду да је до насиља дошло изван спортског центра којом приликом су навијачи уништавали аутомобиле паркиране испред спортског центра, разбијали излоге радњи, а тужиоци Ш., М. и Л. у сукобу са навијачима задобили повреде које су довеле до умањења животне активности. Првостепени суд налази да тужени од 1-3 реда нису пасивно легитимисани у овој правној ствари јер нису били организатори предметног скупа. Прворедни тужени, као технички организатор манифестације је предузео све потребне мере ради спречавања насиља у просторијама СПЦ „В.“ док другоредни и трећередни тужени нису организовали долазак навијача на утакмицу. Наведени закључак првостепеног суда је правилан и заснован је на правилној примени материјалног права, па су супротни разлози жалби тужене и тужилаца у цености неосновани.

Неосновано тужена Р. Србија оспорава правилност утврђеног чињеничног стања наводећи да у току поступка није утврђено да се узрок настанка штете може приписати неправилном раду МУП-а. Управо супротно, по оцени овог суда за насталу штету одговара тужена Р. Србија, на основу члана 180. ЗОО, чији су органи по важећим прописима били дужни да спрече такву штету. Чланом 17. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама прописане су мере које је Министарство унутрашњих послова као надлежан државни орган дужно предузети ради спречавања насиља, при чему је као посебна мера прописана могућност да се наложи групама навијача кретање одређеним правцем приликом доласка, односно одласка из спортског објекта. У светлу цитираних прописа и утврђеног чињеничног стања, по оцени овог суда на туженој је био терет доказивања чињенице да су од стране надлежног органа предузете све потребне и прописане мере ради спречавања настанка штете. Из чињеничног утврђења произлази да тужена није предузела све потребне мере, па између њеног нечињења (у условима постојања обавезе да се активним радњама спречи насиље) и настале последице постоји директна узрочно последична веза. Стога се у конкретном случају не ради о објективној одговорности државе, већ о одговорности на основу кривице, која се састоји у пропуштању да се спречи настанак штете када је дужност да се то учини изричито прописана посебним законом. Тужена са своје стране, током поступка није пружила доказе на основу којих би се наведена узрочност искључила, односно доказе да је до штете дошло и поред предузимања свих потребних мера да се спречи настанак штете.

У погледу разлога које првостепени суд наводи код одбијања захтева тужилаца према туженима Агенцији „М.“, КК „П.М.“ и КК „Ц.З.“, овај суд налази да је материјално право правилно примењено, те стога у целости прихвата разлоге дате у образложењу побијане пресуде. У смислу члана 181. ЗОО организатор окупљања већег броја људи у затвореном или на отвореном

простору одговара за штету насталу смрћу или телесном повредом коју неко претрпи услед изванредних околности које у таквим приликама могу настати, као што је гibaње маса, општи неред и слично. У конкретном случају организатор спортске манифестације је К.с. С. и Ц.Г., док је тужена Агенција „М.“ уговором преузела обавезе у погледу техничке организације предметног догађаја која се састоји од закупа дворане, регистрације за одигравање утакмице, које обавезе је тужена Агенција извршила па у њеним радњама нема пропуста који би се могли довести у везу са наступањем штетне последице нити је овај тужени пасивно легитимисан у овој правној ствари јер исти и није организатор у смислу цитиране одредбе члана 181. ЗОО.

Одговорност тужених КК „П.М.“ и КК „Ц.З.“ је искључена с обзиром на то да је током поступка на несумњив начин утврђено да ови клубови нису организовали долазак својих навијача па на њиховој страни нема основа одговорности за насталу штету. Тужиоци нису пружили доказе који би указивали на супротно, због чега је закључак првостепеног суда о основаности приговора пасивне легитимације на страни ових тужених правилан.

У погледу захтева тужилаца Ж.К. суд је исти одбио из разлога што тужилац није активно легитимисан јер је материјална штета настала на возилу које је власништво његове невенчане супруге. Међутим, овакав закључак суда се не може прихватити, на шта се основано указује у жалби, с обзиром на то да је возило регистровано на име тужиоцеве ванбрачне супруге, те да се, у смислу члана 191. Породичног закона ради о заједничкој имовини ванбрачних партнера, што током поступка није оспорено, па је стога тужилац активно легитимисан и основано потражује накнаду штете проузроковану на његовом возилу.

Суд, такође, одбија и захтев тужиље Ј.К. из разлога што је у саобраћајној дозволи наведено да је тужилца власник возила „Мазда 626“ регистарске ознаке НС... а рачуни гласе на оправку возила „Мазда 626“ регистарске ознаке НС..., па није доказано да је возило на ком је извршена поправка у власништву тужиље. Међутим, основано се у жалби истиче да и рачун и саобраћајна дозвола гласе на име тужиље, па је захтев тужиље ваљало усвојити посебно имајући у виду да из приложене копије саобраћајне дозволе произлази да је тужилца власник возила ознаке НС..., у односу на које је издат и рачун о поправци возила док се ознака НС... односи на податке о првој регистрацији возила те стога овај податак није релевантан и не може водити одбијању захтева тужиље.

Како је првостепена пресуда преиначена, дошло је до промене вредности предмета спора као основице за обрачун трошкова поступка. Као основицу за обрачун овај суд је узео збир вредности усвојених делова тужбеног захтева подељен са бројем тужилаца, што у конкретном случају представља износ од 165.357,00 динара, па је у смислу члана 149, 150 и 161. став 2. ЗПП-а обавезао тужену Р. Србију да тужиоцима солидарно надокнади трошкове поступка у укупном износу од 546.743,36 динара а који се односе на састав тужбе и четири образложена поднеска по 12.000,00 динара (узимајући у обзир увећање од 300% на име заступања 17 странака), приступ на 12 одржаних рочишта по 15.000,00 динара и два одложена рочишта по 7.500,00 динара, трошкове вештачења у износу од 41.000,00 динара, те таксе на тужбу и првостепену пресуду по 62.685,84 динара те таксе на жалбу и другостепену пресуду по 62.685,84 динара. Осим тога, обавезана је тужена Р. Србија да

тужиоцима надокнади трошкове жалбеног поступка у укупном износу од 28.488,00 динара који се састоје од трошкова за састав жалбе од 18.000,00 динара те таксе на жалбу и другостепену пресуду од по 10.488,00 динара, а имајући у виду да су тужиоци делимично основано оспорили првостепену пресуду. Сви трошкови су учињени нужно и оправдано, а одмерени су у складу сас Адвокатском тарифом и Законом о судским таксама.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 380. тачка 4. ЗПП-а и одредбе члана 375. ЗПП-а, одлучено је као у изреци пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

Мирјана Жежељ-Јовановић с.р.

Зто:

НАКНАДА ШТЕТЕ

ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ ОДГОВОРНОСТИ